Prædicatorum frater; tremor eum apprehendit, & caput ejus ad modum magnæ cistæ grossum & valde ponderosum sibi esse videbatur. Sed infirmitate correptus,& pœnitens, simulque de sua incredulitate dictisque deplorans, dum veniam à sacerdote petitam obtinuit, reverenter manum ejusdem sancti deosculans,confestim à tremore & inflatione capitis liberatus evasit, sensitque progredientem, ut retulit, maximum ex dicta manu suavitatis odorem; qui odor cum ipsius curati capitio personæque ex tactu manus ejusdem per magnum tempus inhæreret, multis eumdem postmodũ percipientibus sciscitantibusque quid esset hoc signo narrare quod acciderat(etsi nolens) miraculum cogebatur.

Notarius quidam dum ad mensam sanus accederet, surgens ab illa gravi squinantiæ infirmitate correptus est, duobus diebus propterea linguam movere non potuit & loquelam amisit. Cumque multa medicorum remedia ei adhibita, quin eadem infirmitas in augmentum procederet,non prodessent, imo de illo desperarent: ad sanctum conceptam devotionem ut ad tumulum ejus deferretur, quem lingua non valebat, manus suæ scriptura deprompsit. Verum cum illuc repugnante uxore sua (quia mulieribus præfati monasterij Ecclesiam ingredi non liceret) nequaquam duceretur,ipse sic infirmus advertens intra seipsum, eidem beato viro se ut liberaret affectuosius commendavit. Cæpit ex tunc lingua ducere,meliorari & cõvalere, & brevi temporis intervallo perfectè curatus fuit.

Dum alius quidam per septem hebdomadas & ultra, febre quotidiana, malo hepatis & stomachi affligeretur, quadam die Veneris cum pejus haberet, auditis quibusdam miraculis quæ per virum Dei facta esse dicebantur, cum se ad ipsum devotius sequenti die sabbathi defero, uxoris suæ suasibus eaque præsente devovisset: die Dominicæ proximo in mane se à præfatis infirmitatibus plenè reperit liberatum.

Mulier quædam cum filium suum duorum mensium decumbentem periclitari non immeritò formidaret, pro eo præsertim quod per menses quatuor ex surditate adeò gravata esset ut decies exclamata vagientem etiam puerum vix audiret, viri sui inductione qui mæstus una cum illa communis filij periculo condolebat,prædicto viro Dei ut eam ab eadem infirmitate eriperet,obnoxius devovit.Emissoque voto cũ nocte secuta dormisset,in crastino se liberatã sacti meritis reperit ut optabat.

Puella gutturis sui fauces squinantiæ habens infirmitate constrictas,in tantum ut ne quid sumere solidum aut liquidum valeret, & anhelitus sibi meatus ut vix respirare posset includeretur: dum devote se beato viro à matre persuasa commendaret, ductaque foret in crastinum ad dictum monasteriũ Fossę novę superpositis gutturi suo viri sancti reliquijs in quadã capsa delatis,cõfestim melioratã se sensit, panem comedit,perfectèque sanata redijt.

Quidam præfati monasterij fossæ novæ conversus adeo gravem in brachio dextro & spatula dolorem patiebatur,ut ipsum brachium quod per trium mensium cũ dimidio spatium detulerat suspensum ad collum, ei esset inutile, dolore præsertim vehementer afflictum.Quod cum requisitum medicorũ remedium non haberet & amplius dolore gravaretur, dum dicto sancto pro sua liberatione se quodã emisso voto comendasset, seque supra ejus tumulũ posuisset: ibidem obdormivit,ac excitatus deinde à quodam dicti monasterij monacho, brachio quod

A linteo prius habebat incumbens collo adhuc dependenti extractũ ab eo reperit,excitatorumq; à somno more dũ ambas manus capiti suo ut ipsum scalperet apposuisset,se liberatum intellexit ac astantibus quod notum fuerat miraculum revelavit.

Infans quidam quatuor annorum tumorem & ruborem in costis & crure usque ad pedem patiebatur adeò afflictivum,ut nec à matre sua vel alio sine læsione & clamore suo aliquatenus tangi potuisset;movere se non poterat; & per mensem in tanto dolore & anxietate fuit, à medicis spes curationis ejus sine incisione pueruli non inveniebatur, illaq; si fieret,perpetuò eum in persona futurum impeditum, mæstis amaritudine mentibus nunciabat. Deficiente natura,

B artisque suffragio non invento, recursum est ad Deũ qui gloriosus est in sanctis suis,faciens prodigia. Nã mater infantuli quæ ipsum diligebat ut mater,eum B. Thomę devotius commendavit ut à dicta infirmitate sine incisione suis meritis liberaret. Delatus est puer ad monasterium, positus super tumulum sancti, post aliquantulum moram sanus inde surrexit.

Hæc sunt igitur testimonia tua Deus, quæ de hoc viro justo nobis credibilia facta sunt nimis: nam si testimonium hominis accipimus, testimonium Dei majus est. Quo animam enim cælũ possidere jam credimus,intercessorem ipsum expectamus:ac inter sanctorum agmina,quasi stellam matutinam confidimus esse locatum. Unde fidem tuam in nobis bone Jesu

C nutris, spem erigis, dilectionis charitatem accendis. Lætetur itaque mater Ecclesia,exultet Italia, parens Campania jucundetur,Prædicatorum sacer ordo jam jubilet. Religiosorum devotio concrepet,Doctorum turba complaudat.Animentur ad studia juvenes,provecti non torpeant, senes delectentur in illis,omnes in humilitate proficiant, provecti contemplationem non deserant,mandata Dei seduli exequantur. Nam dedit illi Deus cor ad præcepta, & legem vitæ,& disciplinæ & sapientia humilitati exaltabit caput illius. *In medio Ecclesiæ aperuit os ejus, & implevit eum dominus spiritu sapientiæ & intellectus, stola gloriæ induit eum:* nam,veritas(quæ est Christus)ipsa veris nõ fictis doctoribus pollicetur,*qui elucidant me,vitam æternã*

D *habebunt.* Quamvis ipse verus justitiæ sol, stellarum illustratione non egeat,nec illarum irradiatione,cum illuminentur ab ipso,clarescat: Habitat enim lucem inaccessibilem, qui est splendor gloriæ & figura substantiæ ejus: idcirco tenebris non obscuratur ut deficiat, aut nebulis offuscatur ut suæ claritatis radios non diffundat.

Cæterum,quia rationis ordo depostulat ut triumphantem in cælis Ecclesiam devota in terris militans subsequatur, illum veneratione præcipua percolat quem in cælestibus agminibus positum Deum glorificare cognoscitur.

Nos de sanctitate vitæ ac miraculorũ veritate,confessoris ejusdem non semel tantũ,sed primo & secun-

E dò:non festinè,sed maturè inquiri fecimus:& per nos etiã,& fratres nostros sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales inquisitionem hujusmodi exacta discussione examinavimus diligenter, ut tanto firmius quanto maturius,tanto certius,quanto disquisitius inquisitũ, & examinatum existeret,& in sic arduo difficiliq; negotio procedere valeremus. Difficile namq; æstimamus quæ in terra sunt,& quæ in prospectu sunt invenimus cum labore;quæ autem in cęlis sunt quis investigabit? Cumq; per hujusmodi nostram & eorumdẽ fratrum nostrorum examinationem sollicitã,& sollicitudinẽ examinatam,vitam ejus sanctam,& miracula vera ejus meritis facta probata esse constiterit,& sup-